

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/2/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520010343
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8520010343.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Petra Farkaša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.09.2025, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. C. pre pokračovací prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a iné, a obžalovanému A. D. E. pre účastníctvo k prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa formou poskytnutia pomoci inému podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona k § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/76/2020 zo dňa 06.09.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodil obžalovaného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v F. F. G., trvale bytom H. XXX, okres F. I., a obžalovaného A. D. E., nar. XX.XX.XXXX v F. I., trvale bytom J. XXX, okres F. I., spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa sp. zn. Pv 256/18/7710 zo dňa 06.11.2020, podanej súdu dňa 06.11.2020, pre skutky kvalifikované v podanej obžalobe:

1. vo vzťahu k obžalovanému A. B. C. v bodoch 1 až 2 ako pokračovací prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, v bodoch 3 až 4 ako pokračovací prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, v bode 5 ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, v bode 6 ako pokračovací prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, v bode 7 ako pokračovací prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a v bode 8 ako pokračovací prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, a

2. vo vzťahu k obžalovanému A. D. E. v bodoch 1 až 2 ako účastníctvo k prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa formou poskytnutia pomoci inému podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona k § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorých sa v zmysle podanej obžaloby menovaní obžalovaní mali dopustiť tak, že :

v bode 1

A. B. C. ako riaditeľ C. G. K. D. F. G. F. I., H. L. X, F. I., IČO: XX XXX X XX, si v období od 28.7.2014 do 31.07.2014 vrátane, t. j. počas jeho hospitalizácie v I. M., M. N., N. A. L. X, F. I., na oddelení dlhodobochorých, ktorá trvala od 17.7.2014 do 5.8.2014, formou cestovného príkazu č. 131/2014 zo dňa 1.8.2014 vystaveného na sumu 128,91 eur, ktorý mu neoprávnene schválil a podpísal A. D. E. ako oprávnená osoba vo funkcii vedúceho oddelenia zdravia zvierat C. G. K. D. F. F. I., uplatnil u svojho zamestnávateľa cestovné výdavky a stravné na vlastné súkromné motorové vozidlo zn. Kia Sportage, ev. č. F., ktoré na základe dohody o používaní súkromného motorového vozidla na pracovné cesty podľa zákona č. 283/2002 Zb. z. v znení zákona NR SR č. 40/2009, o cestovných náhradách, uzatvorenej dňa 11.11.2010

medzi O. G. K. D. F. F. C. a vedúcim služobného úradu C. G. K. D. F. F. I. A. B. C. mohol používať na služobné účely, za veterinárne prehliadky v chove oviec a hovädzieho dobytku u subjektov C. J., F. G. H., D. H., K. L., D. F., G. a D. G. H., ktoré v skutočnosti vykonané neboli, za čo mu boli vyplatené finančné prostriedky C. G. K. D. F. F. I., H. L. X, F. I., IČO: XX XXX XXX dňa 4.8.2014 a to pokladničným dokladom - Výdaj č. XXXXXXXXXX vo výške 128,91 eur, čím týmto konaním A. B. C. a A. D. E. vykonali svoju právomoc v rozpore s ustanovením § 60 ods. 1 písm. m/ zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe (účinného do 31.5.2017), a takto spôsobili Slovenskej republike v zastúpení O. G. K. D. F. F. C., P. L. XX, P., IČO: XXXXXXXXX, škodu vo výške 128,91 eur,

v bode 2

A. B. C. ako riaditeľ C. G. K. D. F. G. F. I., H. L. X, F. I., IČO: XX XXX X XX, si v období od 18.8.2014 do 21.08.2014 vrátane, t. j. počas jeho hospitalizácie v M. Q. R., D. S. K. T. S. vo G. T., okr. D., na chirurgickom oddelení mimoplúcnej tbc. urológie a gynekológie, ktorá trvala od 5.8.2014 do 11.9.2014, formou cestovného príkazu č. 147/2014 zo dňa 2.9.2014 vystaveného na sumu 137,07 eur, ktorý mu neoprávnené schválil a podpísal A. D. E. ako oprávnená osoba vo funkcii vedúceho oddelenia zdravia zvierat C. G. K. D. F. F. I., uplatnil u svojho zamestnávateľa cestovné výdavky a stravné na vlastné súkromné motorové vozidlo zn. Kia Sportage, ev. č. F., ktoré na základe dohody o používaní súkromného motorového vozidla na pracovné cesty podľa zákona č. 283/2002 Zb. z. v znení zákona NR SR č. 40/2009, o cestovných náhradách, uzatvorenej dňa 11.11.2010 medzi O. G. K. D. F. F. C. a vedúcim služobného úradu C. G. K. D. F. F. I. A. B. C. mohol používať na služobné účely, na veterinárne prehliadky v chove oviec a hovädzieho dobytku u subjektov D. H., H., C. J., D. G. H., K. L., D. D., D. F. a F. G. H., ktoré v skutočnosti vykonané neboli, za čo mu boli vyplatené finančné prostriedky C. G. K. D. F. F. I., H. L. X, F. I., dňa 4.9.2014 a to pokladničným dokladom - Výdaj č. 500010266 vo výške 137,07 eur, čím týmto konaním A. B. C. a A. D. E. vykonali svoju právomoc v rozpore s ustanovením § 60 ods. 1 písm. m/ zákona č. 400/2009 Z.z., o štátnej službe (účinného do 31.5.2017), a takto spôsobili Slovenskej republike v zastúpení O. G. K. D. F. F. C., P. L. XX, P., IČO: XXXXXXXXX, škodu vo výške 137,07 eur,

v bode 3

A. B. C. ako riaditeľ C. G. K. D. F. G. F. I., H. L. X, F. I., IČO: XX XXX X XX, si v období od 28.7.2014 do 31.07.2014 vrátane, t. j. počas jeho hospitalizácie v I. M., M. N., N. A. L. X, F. I., na oddelení dlhodobochorých, ktorá trvala od 17.7.2014 do 5.8.2014, vykazoval svoju prítomnosť na pracovisku, a to v knihe príchodov a odchodov, na základe čoho mu bola za tieto dni riadne priznaná a vyplatená mzda, čím vykonal svoju právomoc v rozpore s ustanovením § 60 ods. 1 písm. m/ zákona č. 400/2009 Z.z., o štátnej službe (účinného do 31.5.2017), a takto spôsobil Slovenskej republike v zastúpení O. G. K. D. F. F. C., P. L. XX, P., IČO: XXXXXXXXX, škodu vo výške 309,36 eur,

v bode 4

A. B. C. ako riaditeľ C. G. K. D. F. G. F. I., H. L. X, F. I., IČO: XX XXX X XX, si v období od 18.8.2014 do 21.08.2014 vrátane, t. j. počas jeho hospitalizácie v M. Q. R., D. S. K. T. S. vo G. T., okr. D., na chirurgickom oddelení mimoplúcnej tbc. urológie a gynekológie, ktorá trvala od 5.8.2014 do 11.9.2014, vykazoval svoju prítomnosť na pracovisku, a to v knihe príchodov a odchodov, na základe čoho mu bola za tieto dni riadne priznaná a vyplatená mzda, čím vykonal svoju právomoc v rozpore s ustanovením § 60 ods. 1 písm. m/ zákona č. 400/2009 Z.z., o štátnej službe (účinného do 31.5.2017), a takto spôsobil Slovenskej republike v zastúpení O. G. K. D. F. F. C., P. L. XX, P., IČO: XXXXXXXXX, škodu vo výške 340,60 eur,

v bode 5

A. B. C. ako riaditeľ C. G. K. D. F. G. F. I., H. L. X, F. I., IČO: XXXXX XXX počas jeho hospitalizácie v M. Q. R., D. S. K. T. S. vo G. T., okr. D., na chirurgickom oddelení mimoplúcnej tbc. urológie a gynekológie, ktorá trvala od 5.8.2014 do 11.9.2014, v presne nezistený deň v mesiaci september 2014 predložil svojmu zamestnávateľovi potvrdenie o ošetrení – sprevádzanie rodinného príslušníka ošetreného dňa 02.09.2014 ortopédom A. A. B. v J., potvrdenie o ošetrení - sprevádzanie rodinného príslušníka ošetreného dňa 5.9.2014 ortopédom A. A. B. v J., potvrdenie o ošetrení - sprevádzanie rodinného príslušníka ošetreného dňa 8.9.2014 ortopédom A. A. B. v J. a potvrdenie o ošetrení - sprevádzanie rodinného príslušníka ošetreného dňa 11.9.2014 ortopédom A. A. B. v J., na základe čoho mu bola za tieto dni za mesiac september 2014 riadne priznaná a vyplatená mzda, čím vykonal svoju právomoc v rozpore s ustanovením § 60 ods. 1 písm. m/zákona č. 400/2009 Z.z., o štátnej službe

(účinného do 31.5.2017), a takto spôsobil Slovenskej republike v zastúpení O. G. K. D. F. F. C., P. L. XX, P., IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške 324,98 eur,

v bode 6

A. B. C. ako riaditeľ C. G. K. D. F. G. F. I., H. L. X, F. I., IČO: XX XXX X XX:

- dňa 27.5.2015 v čase od 15:30 hod. do 16:00 hod. na základe schválenej žiadanky č. 98- Y/2015 zo dňa 27.5.2015 A. D. E., služobným vozidlom Škoda Yeti, ev. č. F.- XXXXX - žiadateľ a cestujúci A. B. C., s vodičom A. C., s miestom cesty F. I. - D. a účelom cesty „rokovanie na RVPS“ na 1 deň, uskutočnil navyše neoprávnenú a neschválenú jazdu na trase C. G. K. D. F. F. I. - H., s najazdením 28 km, čím takto spôsobil na majetku Slovenskej republiky zastúpenej O. G. K. D. F. F. C. G. P., P. L. XX, škodu vo výške 6,90 eur,

-dňa 28.5.2015 v čase od 05:30 hod. do 06:00 hod. na základe schválenej žiadanky č. 99- Y/2015 zo dňa 28.5.2015 A. D. E., služobným vozidlom Škoda Yeti, ev. č. F.- XXXXX - žiadateľ a cestujúci A. B. C., s vodičom A. C., s miestom cesty F. I. - U. J. a účelom cesty „konferencia“ na 1 deň, uskutočnil navyše neoprávnenú a neschválenú jazdu na trase H. - C. G. K. D. F. F. I., s najazdením 28 km a v ten istý deň v čase od 19:40 hod. do 20:15 hod. uskutočnil taktiež neoprávnenú a neschválenú jazdu na trase C. G. K. D. F. F. I. - H., s najazdením 28 km, teda celkovo neoprávnené najazdil 56 km, čím takto spôsobil na majetku Slovenskej republiky zastúpenej O. G. K. D. F. F. C. G. P., P. L. XX, škodu vo výške 16,37 eur, čím vykonal svoju právomoc v rozpore s ustanovením § 60 ods. 1 písm. m/ zákona č. 400/2009 Z.z., o štátnej službe (účinného do 31.5.2017), a takto spôsobil Slovenskej republike v E. O. G. K. D. F. F. C., P. L. XX, P., IČO: XXXXXXXX, škodu v celkovej výške 23,27 eur,

v bode 7

A. B. C. ako riaditeľ C. G. K. D. F. G. F. I., H. L. X, F. I., IČO: XX XXX X XX:

- dňa 18.3.2016 v čase od presne nezisteného času do 15:50 hod. na základe schválenej žiadanky č. 38-R/2016 zo dňa 17.3.2016 A. D. E., služobným vozidlom Škoda Rapid, ev. č. F. - žiadateľ a cestujúci A. B. C., s vodičom A. C., s miestom cesty F. I. - H. L. XXX - U. J. – O. J. - O. D. a účelom cesty „porada riaditeľov, rokovanie“ na 2 dni, uskutočnil navyše neoprávnenú a neschválenú jazdu na trase C. G. K. D. F. F. I. - H., s najazdením 28 km, čím takto spôsobil na majetku Slovenskej republiky zastúpenej O. G. K. D. F. F. C. G. P., P. L. XX, škodu vo výške 5,44 eur,

-dňa 2.4.2016 v čase od presne nezistenej doby do 15:10 hod. na základe schválenej žiadanky č. 55-Y/2016 zo dňa 1.4.2016 A. D. E., služobným vozidlom Škoda Yeti, ev. č. F.- XXXXX - žiadateľ a cestujúci A. B. C., s vodičom A. C., s miestom cesty F. I. - H. - J. a účelom cesty „porada poľovních hospodárov okresu SL, certifikácia HD “ na 4 dni, uskutočnil navyše neoprávnenú a neschválenú jazdu na trase C. G. K. D. F. F. I. - H., s najazdením 28 km, čím takto spôsobil na majetku Slovenskej republiky zastúpenej O. G. K. D. F. F. C. G. P., P. L. XX, škodu vo výške 6,48 eur,

-dňa 3.8.2016 v čase od presne nezistenej doby do 16:30 hod. na základe schválenej žiadanky č. 122-R/2016 zo dňa 2.8.2016 A. D. E., služobným vozidlom Škoda Rapid, ev. č. F. - žiadateľ a cestujúci A. B. C., s vodičom A. C., s miestom cesty F. I. - H. L. XXX - O. (O. G. Q.) J. a účelom cesty „rokovanie na O. (O. G. Q.)“, na 2 dni uskutočnil navyše neoprávnenú a neschválenú jazdu na trase C. G. K. D. F. F. I. - H., s najazdením 28 km a dňa 4.8.2016 v čase od 6:20 hod. do 6:50 hod. uskutočnil taktiež neoprávnenú a neschválenú jazdu na trase H. - C. G. K. D. F. F. I., s najazdením 28 km, teda celkovo neoprávnené najazdil 56 km, čím takto spôsobil na majetku Slovenskej republiky zastúpenej O. G. K. D. F. F. C. G. P., P. L. XX, škodu vo výške 13,56 eur, čím vykonal svoju právomoc v rozpore s ustanovením § 60 ods. 1 písm. m/ zákona č. 400/2009 Z.z., o štátnej službe (účinného do 31.5.2017), a takto spôsobil Slovenskej republike v zastúpení O. G. K. D. F. F. C., P. L. XX, P., IČO: XXXXXXXX, škodu v celkovej výške 25,48 eur,

v bode 8

A. B. C. ako riaditeľ C. G. K. D. F. G. F. I., H. L. X, F. I., IČO: XX XXX X XX:

- dňa 11.4.2017 v čase od presne nezistenej doby do 18:30 hod. na základe schválenej žiadanky č. 47-R/2017 zo dňa 10.4.2017 A. D. E., služobným vozidlom Škoda Rapid, ev. č. F. - žiadateľ a cestujúci A. B. C., s vodičom A. C., s miestom cesty F. I. - H. L. XXX - C. K. D. F. T. a účelom cesty „výberové konanie“ na 2 dni, uskutočnil navyše neoprávnenú a neschválenú jazdu na trase C. G. K. D. F. F. I. - H., s najazdením 28 km, čím takto spôsobil na majetku Slovenskej republiky zastúpenej O. G. K. D. F. F. C. G. P., P. L. XX, škodu vo výške 5,69 eur,

-dňa 3.5.2017 v čase od presne nezistenej doby do 16:30 hod. na základe schválenej žiadanky č. 57-R/2017 zo dňa 2.5.2017 A. D. E., služobným vozidlom Škoda Rapid, ev. č. F. - žiadateľ a cestujúci A.

B. C., s vodičom A. C., s miestom cesty F. I. - H. L. XXX - U. J. a účelom cesty „školenie“ na 3 dni, uskutočnil navyše neoprávnenú a neschválenú jazdu na trase C. G. K. D. F. F. I. - H., s najjazdením 28 km a dňa 4.5.2017 v čase od 6:20 hod. do 6:55 hod. uskutočnil taktiež neoprávnenú a neschválenú jazdu na trase H. - C. G. K. D. F. F. I., s najjazdením 28 km, teda celkovo neoprávnené najazdil 56 km, čím takto spôsobil na majetku Slovenskej republiky zastúpenej O. G. K. D. F. F. C. G. P., P. L. XX, škodu vo výške 13,86 eur, čím vykonal svoju právomoc v rozpore s ustanovením § 60 ods. 1 písm. m/ zákona č. 400/2009 Z.z., o štátnej službe (účinného do 31.5.2017),

-dňa 23.6.2017 v čase od 16:00 hod. do 16:35 hod. na základe schválenej žiadanky č. 86-R/201 zo dňa 23.6.2017A. D. E., služobným vozidlom Skoda Rapid, ev. č. F.- žiadateľ a cestujúci A. B. C., s vodičom A. C., s miestom cesty F. I. - T. - H. a účelom cesty „účasť na spoločenskej akcii“, na 3 dni uskutočnil navyše neoprávnenú a neschválenú jazdu na trase C. G. K. D. F. F. I. - H., s najjazdením 28 km a dňa 24.6.2017 v čase od 11:00 hod. do 11:35 hod. taktiež uskutočnil neoprávnenú a neschválenú jazdu na trase H. - T., s najjazdením 23 km, teda celkovo neoprávnené najazdil 51 km, čím takto spôsobil na majetku Slovenskej republiky zastúpenej F. G. K. D. F. F. C. G. P., P. L. XX, škodu v sume 12,42 eur,

-dňa 10.7.2017 v čase od 16:00 hod. do 16:35 hod. na základe schválenej žiadanky č. 93- R/2017 zo dňa 10.7.2017 A. D. E., služobným vozidlom Skoda Rapid, ev. č. F.- XXXXX - žiadateľ a cestujúci A. B. C., s vodičom A. C., s miestom cesty F. I. - C. G. K. D. F. D. - U. J. - C. G. K. D. F. J. - A. - H. a účelom cesty „výberové konanie, rokovanie o zákone č. 55/2007, o SS (štátnej službe)“ na 3 dni, uskutočnil navyše neoprávnenú a neschválenú jazdu na trase C. G. K. D. F. F. I. - H., s najjazdením 28 km a dňa 11.7.2017 v čase od 6:30 hod. do presne nezistenej doby taktiež uskutočnil neoprávnenú a neschválenú jazdu na trase H. - C. G. K. D. F. F. I., s najjazdením 28 km, teda celkovo neoprávnené najazdil 56 km, čím takto spôsobil na majetku Slovenskej republiky zastúpenej F. G. K. D. F. F. C. G. P., P. L. XX, škodu vo výške 13,70 eur, čím vykonal svoju právomoc v rozpore s ustanovením § 111 ods. 1 písm. m/zákona č. 55/2017 Z.z., o štátnej službe, a takto spôsobil Slovenskej republike v zastúpení F. G. K. D. F. F. C., P. L. XX, P., IČO: XXXXXXXXX, škodu v celkovej výške 45,67 eur,

čím týmto konaním uvedeným, v bodoch 1 až 2 výrokovej časti rozsudku A. B. C. a A. D. E. mali spôsobiť Slovenskej republike v zastúpení O. G. K. D. F. F. C., P. L. XX, P., IČO: XXXXXXXXX, škodu v celkovej výške 265,98 eur, a v bodoch 3 až 8 výrokovej časti uznesenia A. B. C. mal spôsobiť Slovenskej republike v zastúpení O. G. K. D. F. F. C., P. L. XX, P., IČO: XXXXXXXXX, škodu v celkovej výške 1.069,36 eur,

pretože skutky nie sú trestnými činmi a podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku súd trestnú vec vo vzťahu k žiadnemu z obžalovaných nepostúpil inému orgánu, pretože nie sú dané dôvody na takúto postúpenie.

Proti tomuto rozsudku podal okresný prokurátor v zákonom stanovenej lehote písomne odôvodnené odvolanie a to v neprospech obžalovaných, proti výroku súdu, ktorým ich spod obžaloby oslobodil. Po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku a podstatných dôvodov, ktoré viedli okresný súd k oslobodzujúcemu rozsudku, v posudzovanom prípade uviedol, že s poukazom na vykonané dokazovanie má za to, že súd nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie. Konanie obžalovaných by sa malo posudzovať ako vykonávanie právomoci verejného činiteľa. Súd správne vyhodnotil, že došlo ku konaniu, ktoré sa kladie obžalovanému A. B. C. za vinu, avšak súd vyhodnotil uvedené konanie len ako porušenie povinnosti štátneho zamestnanca. Je toho názoru, že obžalovaní konali ako verejní činitelia s úmyslom zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech a svoju právomoc vykonávali spôsobom odporujúcim zákonu. Obžalovaný A. B. C. v dobe spáchania skutku konal ako riaditeľ C. F. I. a obžalovaný A. D. E. v dobe spáchania skutku konal ako zástupca riaditeľa C. F. I., obaja s príslušnými kompetenciami. Na tomto mieste vo vzťahu k vyhodnoteniu, či sa jednalo o výkon právomoci verejného činiteľa oboma obžalovanými, si dovoľujem poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Tdo/75/2016 zo dňa 15.11.2016. Súd vo vzťahu k obž. A. D. E. uviedol, že tento povolil pracovné cesty v zmysle cestovných príkazov uvedených v obžalobe, na čo bol ako zástupca A. B. C. v takom prípade oprávnený. Súd sa nestotožnil s obžalobou v tom zmysle, že by ich povolil neoprávnené. Nebolo podľa súdu preukázané, že A. D. E. v rozhodnom čase mal presné vedomosti o zdravotnom stave A. B. C. a nemožnosti realizácie takýchto ciest, pričom A. D. E. nebol predsa povinný ani pred takýmto úkonom kontrolovať dochádzku A. B. C.. Z výsluchu A. B. C. však vyplýva, že ten svoju neprítomnosť v práci hlásil na sekretariáte a A. E. ako svojmu zástupcovi ústne povedal, že nebude v práci, tak vedel, že ho bude A. D. E. v jeho neprítomnosti zastupovať. Obž. A. B. C. pri výsluchu tiež uviedol, že keď maródoval, tak A. D. E. oznámil, že bude v nemocnici, aj miesto mu uviedol ako aj to, že bude na telefóne. Tu je potrebné skonštatovať, že nešlo o neprítomnosť A. B. C. v trvaní len niekoľko dní, tu sa jednalo o zastupovanie obž. A. B. C. v trvaní niekoľkých týždňov, obž. A. B. C. nebol v práci

prakticky od júna 2014 do septembra 2014, takže A. D. E. vedel, že jeho nadriadený nie je v práci a v čase jeho neprítomnosti ho zastupuje. Obž. A. D. E. schválil v čase, kedy bol A. B. C. hospitalizovaný v nemocnici, služobné cesty, na základe ktorých si obž. A. B. C. žiadal preplatiť cestovné príkazy. Na tomto mieste je potrebné poukázať aj na výsluch A. V. L., ktorá pri svojom výsluchu popísala, že všetci vedeli, že riaditeľ nechodí do práce a tiež sa šušovalo, že nečerpá ani PN, to vedeli všetci. A. V. L. popísala tiež, ako riaditeľ zneužíval služobné auto, ako sa zo strany riaditeľa vypisovali počty kilometrov a neoprávnené sa účtovali diéty. Je potrebné uviesť, že tie fiktívne služobné cesty A. B. C., ktoré mu schválil A. D. E., sa týkali výkonu právomoci verejného činiteľa a mali súvis s rozhodovacou právomocou verejného činiteľa, nakoľko A. B. C. mal vykonať fiktívne služobné cesty na veterinárne prehliadky v chove oviec a hovädzieho dobytku u subjektov C. J., F. G. H., D. H., K. L., D. F., G. a D. G. H., pričom na základe takýchto prehliadok sa potvrdzovali certifikácie pred vývozom zvierat do zahraničia a boli k tomu vydávané potvrdenia zo strany pracovníkov C. F. I.. Svedkovia W. T. ako aj svedok U. B. P. potvrdili, že v čase spáchania skutkov 1 a 2 obžaloby nikto z pracovníkov C. F. I. nechodil na veterinárne prehliadky zvierat a aj napriek tomu boli potvrdzované certifikácie zvierat. Vzhľadom na vykonané dokazovanie tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom máme za to, že zo strany obž. A. B. C. ako aj zo strany obž. A. D. E. išlo o výkon právomoci verejného činiteľa v bodoch 1 a 2 obžaloby, vo vzťahu k obž. A. B. C. aj vo vzťahu k skutkom obžaloby pod bodmi 3 až 8. Súd sa v odôvodnení rozsudku zaoberal aj tým, že žalované konania obžalovaného A. B. C. by sa eventuálne mohli posudzovať ako trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, avšak vzhľadom na zmenu Tr. zákona od 06.08.2024 týkajúcej sa výšky spôsobenej škody, nie je možné konania obžalovaného A. B. C. kvalifikovať ako iný trestný čin. V prípade, ak aby by podľa súdu uvedené konanie obž. A. B. C. a A. D. E. nemalo byť kvalifikované ak prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa kvôli absencii uskutočňovania príslušných funkcií a realizácii konkrétnych úloh štátu, teda nevykonávanie právomoci verejného činiteľa, mohli byť jednotlivé konania v súhrne kvalifikované ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko obž. A. B. C. pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Má za to, že tieto čiastkové útoky spája objektívna súvislosť v čase, spôsobuje ich páchania a v predmete útoku, pričom možno skonštatovať aj jednotiaci zámer páchatelja spáchať uvedený trestný čin. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil prvostupňové rozhodnutie okresného súdu a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Po oboznámení sa s obsahom odvolania okresného prokurátora predložil obžalovaný A. B. C. prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnené vyjadrenie, v dôvodoch ktorého uviedol, že rozsudok súdu zo dňa 06.09.2024 v jeho trestnej veci je zákonný a spravodlivý. Má za to, že ku skutku nedošlo a že vykonaným dokazovaním nie je preukázané, že by došlo ku skutkom, ktoré sú predmetom obžaloby v tejto trestnej veci a že by ich spáchal obžalovaný. Súd riadne vykonal všetky navrhované dôkazy, tieto objektívne vyhodnotil ako jednotlivo tak aj spoločne. V konaní nebol vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by jednoznačne a nepochybne preukazoval jeho trestnú zodpovednosť. Obžalobu považuje za nedôvodnú, keď zo strany obžalovaného nedošlo ku spáchaniu žiadneho trestného činu. V celom rozsahu poukazuje na záverečnú reč advokáta na hlavnom pojednávaní dňa 06.09.2024, kde uviedli ich skutkové a právne odôvodnenie. Namietá, že u skutkov pod 1 - 8 nevykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, keď v danom prípade nevystupoval ako verejný činiteľ a preto právna kvalifikácia podľa neho neprichádza do úvahy. Ani jeden zo skutkov nevykazuje znaky konania verejného činiteľa. V žalovaných skutkoch nevystupoval ako riaditeľ organizácie - verejný činiteľ, kde požiadavkou je, aby rozhodoval o právach fyzických a právnických osôb v rámci svojej kompetencie ako riaditeľ úradu. Nerozhodoval o porušení predpisov resp. o právach subjektov, voči ktorým vykonával právomoc verejného činiteľa. Nerozhodoval na základe jemu určenej právomoci ako štátneho orgánu. U všetkých skutkov chýba prvok moci a rozhodovanie o právach subjektov. Tomuto jeho názoru zodpovedá ustálená súdna prax. Obžalovaný v stíhaných veciach nevystupoval ako verejný činiteľ, teda namietá jeho trestnú zodpovednosť. U žalovaných skutkoch navyše ani v jednom skutku nedosahuje v žalobe uvedená suma minimálnu výšku škody pre trestnosť konania. Súd sa riadne a jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností vysporiadal s podanou obžalobou. Jeho vyhodnotenie je právne odôvodnené a ako celok presvedčivé. Rovnako za neopodstatnené považuje tvrdenie prokurátora, že sa v danom prípade jedná o pokračovací trestný čin podvodu, keďže nie sú naplnené znaky skutkovej podstaty podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona. Rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/76/2020 zo dňa 06.09.2024 považuje za zákonný a spravodlivý. Obžaloba tak ako bola podaná, je podľa neho v celom rozsahu nedôvodná. V konaní nebolo jednoznačne a nepochybne dokázané, že by sa dopustil trestnej činnosti, ku skutkom, ktoré sú mu kladené za vinu, preto v celom rozsahu s rozhodnutím súdu súhlasí a má za to, že v danom prípade bol daný dôvod na postup súdu podľa ustanovenia § 285 písm. b/ Tr. poriadku a postup súdu

je zákonný. Na základe uvedeného navrhol odvolaciemu Krajskému súdu v Prešove, aby odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/76/2020 zo dňa 06.09.2024 podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Rovnako tak po oboznámení sa s obsahom odvolania okresného prokurátora aj obžalovaný A. D. E. predložil prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnené vyjadrenie, v dôvodoch ktorého uviedol, že s odvolaním Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovni nemožno súhlasiť. Rozsudok prvostupňového súdu považuje obžalovaný za zákonný, správny a riadne odôvodnený. V rámci odôvodnenia rozsudku sa prvostupňový súd dostatočne vysporiadal so všetkými okolnosťami podstatnými pre rozhodnutie. Má za to, že v rámci vykonaného dokazovania nebolo žiadnym spôsobom dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, v resp. žeby skutok bol trestným činom. V celom rozsahu zotrváva na jeho doterajších vyjadreniach v uvedenej veci aj prostredníctvom svojho obhajcu, predovšetkým odkazuje na záverečnú reč na pojednávaní pred prvostupňovým súdom dňa 06.09.2024, na ktoré v celom rozsahu poukazuje. Samotnú obžalobu považuje za nedôvodnú, právne neudržateľnú a ničím nepodloženú. V žiadnom prípade jeho konanie nemôže napĺňať skutkovú podstatu prečinu zneužitia právomoci verejného činiteľa a ani iného trestného činu. Pre trestnú zodpovednosť verejného činiteľa sa vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou. Preto, aby osoba v postavení verejného činiteľa realizovala právomoc, musia byť explicitne a súčasne splnené tri podmienky. Musí ísť o rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb, pričom uvedené rozhodovanie musí byť vynúiteľné donucovacou mocou štátu, oprávnenie rozhodovať musí byť explicitne priznané Ústavou SR, ústavným zákonom alebo zákonom a rozhodovanie musí obsahovať prvok moci a prvok rozhodovania. O výkon právomoci verejného činiteľa nejde v žiadnom prípade, ak verejný činiteľ akýmkoľvek spôsobom poškodí alebo útočí na majetok svojho zamestnávateľa, bez ohľadu na to, či išlo o majetok zverený mu na plnenie úloh, alebo iný majetok jeho zamestnávateľa. Pritom nie je podstatné, či ide o vzťah založený pracovnou zmluvou, voľbou, menovaním, alebo o iný výkon funkcie. V žiadnom prípade nejde o výkon právomoci verejného činiteľa za situácie, kde pracovník za porušenia predpisov upravujúcich správu majetku štátu, alebo jeho nakladanie, poškodzuje majetok svojho zamestnávateľa. Uvedené sa vzťahuje aj na pracovnoprávne vzťahy na úseku nakladania so mzdovými prostriedkami. Nad rámec uvedeného nebola uňho v rámci dokazovania preukázaná žiadnym spôsobom ani subjektívna stránka uvedeného prečinu. Z vykonaného rozsiahleho dokazovania nebol žiadnym spôsobom preukázaný jeho úmysel a ani motív na takéto konanie. Odvolanie zo strany okresnej prokuratúry považuje za neopodstatnené, s okolnosťami uvádzanými v rámci odôvodnenia odvolania zo strany okresnej prokuratúry sa prvostupňový súd v rámci odôvodnenia rozsudku dostatočne a presvedčivo vysporiadal. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby Krajský súd v Prešove odvolanie Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa voči rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/76/2020 zo dňa 06.09.2024 v zmysle § 319 Tr. poriadku zamietol, nakoľko uvedené odvolanie nie je dôvodné.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania okresným prokurátorom ako osobou na to oprávnenou, krajský súd nezistil dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktorým predchádzalo, prihliadajúc pritom na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku ako aj konania mu predchádzajúceho, teda krajský súd konštatuje, že v konaní pred súdom prvého stupňa boli vykonané (v rámci prebiehajúceho hlavného pojednávania) všetky dostupné dôkazy, a to v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie, čo je podmienkou aj pre oslobodenie obžalovaného (obžalovaných) spod obžaloby. Oslobodenie páchatelia spod obžaloby si totižto po vykonanom dokazovaní vyžaduje záver, že v prejednávanej veci už nie je možné, bez porušenia zákona, vykonať už žiadne známe a dostupné dôkazy.

Z dôvodov napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré dôkazy boli pred súdom prvého stupňa vykonané, ako aj to, ktoré skutočnosti z jednotlivých dôkazov vyplynuli a ako prvostupňový súd jednotlivé dôkazy hodnotil a preto krajský súd zistil, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov postupoval v celom rozsahu v intenciách ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku a preto jeho závery sú v celosti komplexne vecne správne a dôvodné.

Svoje skutkové a právne závery súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku v potrebnom rozsahu a presvedčivo odôvodnil a preto sa odvolací súd s jeho argumentáciou plne stotožnil a v podrobnostiach na ňu odkazuje, dopĺňajúc ju o svoje vlastné úvahy a argumentáciu.

Aj preto vzhľadom na uvedené, na skutočnosť, že odvolacie konanie pred krajským súdom je v spojení s konaním pred prvostupňovým súdom konaním tvoriacim jeden celok, keďže predmet konania je totožný - krajský súd nemá dôvod opätovne bližšie rekapitulovať (opakovať), dôkazy a skutočnosti z nich plynúce, na podklade ktorých prvostupňový súd urobil záver o oslobodení obžalovaného (obžalovaných) spod obžaloby tak, ako je to uvedené vo výroku odvolaním napadnutého rozsudku.

Odvolací súd preto upriamil pozornosť už len na reakciu proti odvolacím námietkam okresného prokurátora, časť ktorých už prezentoval aj v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní, na ktoré zjavne dáva odpoveď aj odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré si aj v tejto časti v celosti odvolací súd osvojil.

V prvom rade na tomto mieste považuje krajský súd za potrebné zvýrazniť, že vo všeobecnosti platí, že každý obžalovaný v rámci práva na obhajobu má právo brániť sa, ako uzná za vhodné, uvádzať všetky skutočnosti, argumenty na svoju obranu, oproti skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a dôkazom o nich.

No súčasne platí, že súd pri hodnotení vykonaných dôkazov (vo vzájomných súvislostiach) jednotlivo ako aj v celom ich súhrne v súlade s pravidlami stanovenými pre hodnotenie dôkazov, bez toho, aby narušil rovnováhu hodnotenia dôkazov produkovaných ako v prospech, tak aj v neprospech obžalovaného, musí prihliadať na obranu obžalovaného v kontexte všetkých dôkazov a teda, či argumentácia obžalovaného v rámci obhajoby sa nevyvíja v rozpore s pravidlami logiky, inak povedané, či skutočnosti, ktoré obžalovaný v rámci obhajoby tvrdí, sú nimi predkladanými dôkazmi, resp. argumentmi nielen overiteľné, ale či sú súčasne aj spoľahlivé dôkazy predložené spolu s obžalobou spochybniť, či dokonca vyvrátiť a teda do takej miery, že prokurátor nie je schopný uniesť dôkazné bremeno a bez rozumných pochybností nie je možné potom na ich podklade obžalovaného uznať vinným zo žadovanej trestnej činnosti.

Krajský súd teda ako už bolo naznačené, si v osvojil záver okresného súdu, keď konštatoval, že na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že nebolo dokázané, že skutky sú trestnými činmi, preto okresný súd obžalovaných A. B. C. a A. D. E. podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku spod obžaloby prokurátora oslobodil.

V tejto súvislosti preto bolo úlohou súdu, ako to vecne správne ustálil aj okresný súd, konfrontovať rozhodujúce dôkazy obžaloby s dôkazmi, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní a teda, do akej miery sú dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní osvedčené, či na druhej strane spochybnené v takom rozsahu, aby bolo možné bez rozumných pochybností urobiť záver o vine, či v opačnom prípade o nevine obžalovaných A. B. C. a A. D. E..

V prvom rade k nosnej argumentácii okresného prokurátora v jeho odvolaní (podporenej aj konečným návrhom intervenujúceho prokurátora krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu nezostáva nič iné, len v celosti odkázať opätovne na komplexnú v logických súvislostiach odôvodnenú argumentáciu okresného súdu, v rámci ktorej bez rozumných pochybností vysvetlil, prečo konanie obžalovaného A. B. C. – naplňajúce maximálne intenzitu porušenia povinností ako štátneho zamestnanca uložených mu v tom čase, konkrétne podľa § 60 ods. 1 písm. j/, písm. m/ zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe účinného do 31.05.2017, resp. v § 111 ods. 1 písm. m/ zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe účinného od 01.06.2017 čo sa týka jednotlivých čiastkových konaní od 23.06.2017 do 11.07.2017 - ustálené v skutkovej vete napadnutého rozsudku a to v skutkoch 1 až 8 výroku rozsudku (inak v totožnom znení ako v obžalobnom návrhu), nie je možné právne posúdiť ako pokračovací trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, v zmysle obžaloby.

V konaní obžalovaného totižto zjavne od začiatku dokazovania absentuje naplnenie troch podmienok výslovne špecifických pre žalovanú trestnú činnosť - trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Tr. zákona. Pre trestnú zodpovednosť verejného činiteľa sa vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou. Preto aby osoba v postavení verejného činiteľa realizovala právomoc, musia byť explicitne a súčasne splnené tri podmienky. Musí ísť o rozhodovanie o právach

a povinnostiach fyzických a právnických osôb, pričom uvedené rozhodovanie musí byť vynútiteľné donucovacou mocou štátu, oprávnenie rozhodovať musí byť explicitne priznané Ústavou SR, ústavným zákonom alebo zákonom a rozhodovanie musí obsahovať prvok moci a prvok rozhodovania (Pozri tiež R 56/2013).

V tejto súvislosti sa potom ako nevhodný príklad, na ktorý odkazuje okresný prokurátor, pre posudzovaný prípad javí trestná vec, ktorá bola predmetom rozhodovania Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uznesenie sp. zn. 6Tdo/75/2016 zo dňa 15.11.2016, nakoľko práve v označenom prípade starosta obce aktívnym konaním zneužívajúc svoje postavenie ako štatutárneho zástupcu obce, oprávneného v jej mene konať, vydával pokyny na zaúčtovanie faktúr, akoby už vyplatených aj napriek tomu, že vedel, že tieto vyplatené neboli, čím mal spôsobiť škodu na obecnom majetku.

Oproti tomu v posudzovanom prípade obžalovaného A. B. C. a napokon aj A. D. E. ako údajného účastníka na protiprávnom konaní obžalovaného A. C., obžalovaný predsa opakovane v rôznych formách uvádza svojho zamestnávateľa do omylu v otázke splnenia podmienok pre vyplatenie, či už tzv. cestovného za použitie motorového vozidla, aj keď vedel, že v tom čase vozidlo na účel plnenie pracovných povinností nemohol používať, bol totižto hospitalizovaný v nemocničnom zariadení, či pre vyplatenie riadnej mzdy za odpracované dni, kedy nepracoval, počas bol totižto taktiež preukázateľne hospitalizovaný v nemocničnom zariadení, kde sa riadne liečil a pod. Ani v jednom z prípadov skutkov 1 až 8 obžalobného návrhu prokurátora sám obžalovaný aktívne nekoná z pozície svojej funkcie riaditeľa C. G. K. D. F. G. F. I., H. L. X, F. I., IČO: XX XXX X XX v rámci kompetencií mu zverených zákonom voči svojim podriadeným, aby na podklade jeho rozhodnutia, pokynu, či príkazu mu boli uvedené finančné prostriedky vyplatené, ale len uvádza do omylu týchto zamestnancov zodpovedných za posúdenie splnenia podmienok pre vyplatenie týchto finančných prostriedkov vo svoj prospech aj napriek tomu, že na ich vyplatenie nemal oprávnený nárok (nesplňal zákonom a zamestnávateľom v rámci interných predpisov stanovené a predpokladané podmienky).

A práve z týchto dôvodov vecne správne hodnotí ustálený skutkový stav okresný súd, je na mieste totižto opäť zvýrazniť, že o výkon právomoci verejného činiteľa v zmysle § 128 ods. 1, § 326 Tr. zákona nemôže ísť tam, kde verejný činiteľ definovaný týmto ustanovením priamo útočí na majetok vo vlastníctve alebo v správe svojho zamestnávateľa a v úmysle sa neoprávnenne obohatiť. Pritom je nepodstatné, či ide o tzv. pracovnoprávny vzťah založený pracovnou zmluvou, voľbou, menovaním, prípadne či ide o ústavný pomer. V týchto prípadoch podľa povahy veci vždy ide iba o niektorý z trestných činov proti majetku, nie však o trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Tr. zákona. Z uvedeného dôvodu nie je preto trestným činom verejného činiteľa podľa § 326 Tr. zákona napr. konanie sudcu, prokurátora, starostu obce či akejkoľvek inej osoby (ktorá má v iných súvislostiach postavenie verejného činiteľa), ktorý sa zmocní majetku svojho zamestnávateľa spôsobom uvedeným v § 212 Tr. zákona, prisvojí si (zoberie) vec vo vlastníctve alebo v správe svojho zamestnávateľa spôsobom uvedeným v § 213 Tr. zákona, alebo neoprávnenne použije zverené motorové vozidlo spôsobom uvedeným v § 217 Tr. zákona (k tomu porovnaj NR 5 Tz 5/2004).

Inak povedané, okresný súd vecne správne uzatvára, že pokiaľ by mal byť obžalovaný A. B. C. (aj spolu s A. D. E. ako účastník vo forme pomoci) braný za konanie ustálené v skutkovej vete obžalobného návrhu, na trestnoprávnu zodpovednosť, tak správne malo byť jeho konanie posúdené ako trestný čin podvodu podľa § 221 Tr. zákona, no hneď v úvode svojej argumentácie okresný súd správne poukázal aj na rozhodujúcu skutočnosť, ktorá vylučuje naplnenie všetkých obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 Tr. zákona, ktorým je rozsah spôsobenej škody jeho (ich) konaním, ktorá po novele Trestného zákona účinnéj od 06.08.2024 s poukazom na ust. § 125 ods. 1 Tr. zákona účinného od 06.08.2024 nedosahuje ani len škodu malú, ktorá by mala prevyšovať sumu 700,- eur.

Okresný súd totižto veľmi citlivo (zákonne a spravodlivo) v rámci prebiehajúceho dokazovania na hlavnom pojednávaní skúmal rozsah spôsobenej škody konaním obžalovaného, resp. rozsah obohatenia sa na úkor finančných prostriedkov štátu, kde individuálne vstupujúc do jednotlivých čiastok, ktoré mali byť pôvodne ustálené v obžalobnom návrhu ako rozsah škody spôsobenej obžalovaným správne aj prostredníctvom zamestnávateľa, či záznamov sociálnej a zdravotnej poisťovne a teda vyčerpávajúcim dokazovaním ustálil škodu, ktorú mal svojim konaním spôsobiť obžalovaný v celkovej sume 680,39 eur (nedosahujúcu sumu minimálne 700 eur) oproti obžalobnému návrhu, kde celková

škoda pri prostom súčte súm v jednotlivých čiastkových skutkoch mala predstavovať za skutky 1-8 skutkovej vety výroku obžaloby celkovú sumu 1335.34 eur.

Na tomto mieste krajský súd však ešte považuje za potrebné zvýrazniť, že táto výsledná suma - 680,39 eur - finančných prostriedkov neopraveno vyplatených obžalovanému by prichádzala (ako súčet) do úvahy iba v prípade, ak by všetky čiastkové útoky podľa návrhu prokurátora v odvolaní mali vytvoriť jeden pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 221 Tr. zákona, čo zase podľa názoru krajského súdu takto ustálený skutkový stav nespĺňa kritéria ustanovené podľa § 122 ods. 10 Tr. zákona (absentuje objektívna súvislosť v spôsobe spáchania čiastkových útokov, minimálne v prípade skutkov 6-8 obžalobného návrhu).

Napokon k (nedôvodnému) návrhu intervenujúceho prokurátora krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí, aby konanie obžalovaného v skutkoch 1-5 obžalobného návrhu bolo právne posúdené ako trestný čin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 327 Tr. zákona, krajský súd len v stručnosti zvýrazňuje, že z produkovaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že zavinenie obžalovaného (úmyselne zhŕňalo) od začiatku, smerovalo k vlastnému obohateniu sa na úkor majetku štátu, čo práve základná skutková podstata pri trestnom čine porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 327 Tr. zákona tento úmysle prioritne nezahŕňa a tým špecificky sa odlišuje od majetkových trestných činov podvodu podľa § 221 Tr. zákona, či sprenevery podľa § 213 Tr. zákona a pod., čím prokurátorom navrhnutú právnu kvalifikáciu konania obžalovaného nebolo možné v posudzovanom prípade aplikovať.

Za danej dôkaznej situácie bez potreby reagovať opätovne na ďalšie zásadné skutočnosti (skutkové okolnosti), rozhodné pre ustálenie skutkového stavu a jeho právneho posúdenia, ktoré neboli dokazovaním ani po jeho doplnení okresným súdom z dôvodu objektívnych okolností preukázané, sa odvolacie námietky okresného prokurátora potom javia ako súhrn reálne dokázaných skutočností, ktoré však hodnotí izolovane a nie komplexne v kontexte všetkých produkovaných dôkazov, no najmä z pohľadu naplnenia všetkých obligatórnych znakov základnej skutkovej podstaty žalovanej trestnej činnosti.

Na základe doposiaľ uvedeného a už opísaného hodnotenia produkovaných dôkazov okresným súdom, potom prvostupňový súd dospel k vecne správne záveru, že na ich poklade nie je možné uznať obžalovaných vinným, nakoľko nie je možné bez rozumných pochybností ustáliť rozhodujúce skutkové zistenia, ktoré sa mali preniesť do skutkovej vety obžalobného návrhu, no predovšetkým bez rozumných pochybností takto ustálený skutkový stav aj rovnako ako v obžalobe právne posúdiť.

V tejto súvislosti krajský súd pripomína, že na preukázanie viny obžalovaného vo všeobecnosti platí, že súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď v prejednávanom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov.

Hodnotiac preto tieto dôkazy vo svojom súhrne aj krajský súd rovnako, ako okresný súd, nemohol v posudzovanom prípade urobiť bez rozumných pochybností jednoznačný záver o vine obžalovaného tak, ako mu bola kladená za vinu v obžalobnom návrhu okresného prokurátora, pričom posudzovaný skutok nenapĺňa ani skutkovú podstatu iného v osobitnej časti Tr. zákona ustanoveného trestného činu (bez doplnenia dokazovania v už naznačenom smere) a nie je ani dôvod na postúpenie tohto skutku na prejednanie inému orgánu, ktorý by ho mohol posúdiť ako priestupok.

Krajský súd má zato, že v prejednávanom prípade za danej dôkaznej situácie, ak už nie sú k dispozícii na vykonanie ďalšie dôkazy, ktoré by nenarušili rovnováhu kontradiktórneho procesu, a za existencie takýchto zásadných pochybností o preukázaní viny obžalovaného A. B. C. zo spáchania žalovanej trestnej činnosti a v prípade obžalovaného A. D. E., pri aplikácii zásady akcesority k hlavnému páchatelovi (bez existencie hlavného páchatel'a trestného činu nielo účastníka na jeho trestnom čine príkladmo vo forme pomoci) je namieste v posudzovanom prípade použiť jedno zo základných

procesných pravidiel - in dubio pro reo – a to v pochybnosti v prospech páchatel'a, keďže skutky nie sú trestnými činmi, a preto okresný súd správne obžalovaných podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku spod obžaloby oslobodil.

Na záver v celosti si krajský súd napokon osvojil aj vyčerpávajúcu argumentáciu okresného súdu k jeho záveru, že v danom prípade neboli ani splnené podmienky preto, aby súd trestnú vec vo vzťahu k obžalovaným postúpil inému orgánu na prejednanie ako priestupok, či služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie (§ 280 ods. 2 Tr. poriadok).

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd nepovažoval odvolanie okresného prokurátora za dôvodné a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.